Написав с.Ірина, м.Луцьк
Середа, 12 жовтня 2011, 00:39

Як багато на світі є слів:
Загадкових і тихих, мов моря приплив,
Або ж світлих, як зорі, що в небі горять,
Ці слова можуть серце смутне потішать.

А буває, що вітром слова пролетять,
Їх не можна догнати, вернути, спіймать,
Вони холод і сум в серце лиш принесуть,
Радість, спокій і мир за моря віднесуть.

Може бути, що громом слова прозвучать,
І тоді вони здатні в душі убивать
Віру, ніжність, любов і тепло,
Вони здатні посіяти ненависть, зло.

Як багато на світі є слів...
Кожним з них уже хтось відболів.
Знову й знову їх чути щомиті, щодня,
Їх мільярди... Та сила у слова яка?

Слово ранити може або ж лікувати,
Як важливо упору слова всі казати,
Як важливо з любов'ю уміть відкривати уста,
Щоб із них потекла життєдайна вода.

Як навчитись порою мовчати,
Щоб словам злості волі не дати,
Й говорити лиш в міру? Нема ж вороття
Для промовлених слів, вони йдуть в небуття.

Пам'ятай: ти без Бога, як птах без гнізда,
Бо без Нього притулку не знайде душа,
Без Ісуса ти наче билинка ламка,
І лиш в Ньому - опора, підтримка, життя.

І, коли Бог у серці твоїм заживе,
Він для уст твоїх вірні слова підбере,
Дасть любові, щоб нею все перемагати,
І тоді ти зумієш всіх благословляти.

Ти тримайся Ісуса, втішайся лиш в Нім,
Й будеш істину ти говорити усім,
І звіщати про правду, спасіння й життя...
Лиш у Бога знайдеш досконалі слова...